

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

30 април 1974 година*

По дело 181/73

La societe de personnes a responsabilite limitee R. &V. Haegeman, Брюксел,

и

белгийската държава, представлявана от Министъра по икономическите въпроси, Брюксел

с предмет решение по преюдициален въпрос за тълкуване на определени разпоредби от Споразумението за асоцииране на Европейската икономическа общност с Гърция, подписано в Атина на 9 юли 1961 г. и от Протокол № 14, посочен в окончателния акт на това споразумение, и валидността на изравнителните мита, наложени с член 9, параграф . 3 от Регламент № 816/70 на Съвета, с дата 28 април 1970 г., прилагани за гръцкото вино, внасяно в Белгия и Великото херцогство Люксембург,

СЪДЪТ,

в състав: г-н R. Lecourt, председател, г-н A. M. Donner и г-н M. Sørensen, председатели на състава, г-н R. Monaco (докладчик), г-н J. Mertens de Wilmars (председатели на състава), г-н P. Pescatore, г-н H. Kutcher, г-н C. O Dalaigh, г-н Mackenzie Stuart, съдии,

генерален адвокат: г-н J. P. Warner

секретар: г-н A. Van Houtte

постанови настоящото

Решение

Правна уредба

1. С решение от дата 17 октомври 1973 г., по описа на Съда на Европейските общности от 7 ноември 1973 г., Първоинстанционният съд в Брюксел на основание член 177 от Договора за ЕИО, отнася преюдициални въпроси за тълкуване на член 9, параграф 3 от Регламент № 816/70 на Съвета от 28 април 1970 г. (ОВ 1970, L 99) и на определени разпоредби от Споразумението за асоцииране на Европейската икономическа общност с Гърция, сключено по силата на Решение на Съвета от 25 септември 1961 г. и публикувано в Официален вестник на 18 февруари 1963 г. (стр. 293/63), наричано по-нататък „Атинското споразумение”

2. Съгласно първия параграф от член 177 от Договора за ЕИО „Съдът на Европейските общности е компетентен да се произнася с преюдициални заключения, които се отнасят за.... тълкуване на актове на институциите на Общността”

* Език на производство: френски.

3. Атинското споразумение беше сключено от Съвета съгласно членове 228 и 238 от Договора, както е видно от условията на решението, от дата 25 септември 1961 г.
4. Това споразумение следователно е, по отношение на Общността, акт на една от институциите на Общността по смисъла на член 177, първи параграф, буква б).
5. Разпоредбите на това споразумение, считано от влизането му в сила, представляват неразделна част от правото на Общността
6. В рамките на това законодателство, съдът съответно е компетентен да постановява преюдициални заключения, които се отнасят за тълкуването на това споразумение
7. Първият въпрос изисква дефиниция на точното съдържание и обхват на думата „третиране“, която се упоменава в параграф 2 от Протокол № 14, приложен към Атинското споразумение
8. Той произтича от писмените изложения на страните, че основният проблем се състои в това дали „третирането“ в този параграф се отнася само за митнически налози и квоти или се отнася и за общата система, по която гръцките вина се внасят в държавите от Бенелюкс
9. Параграф 2 от Протокол № 14 предвижда, че:
10. „Кралство Белгия, Великото херцогство Люксембург и Кралство Нидерландия прилагат по отношение на вноса от Гърция третиране, прилагано относно вноса от Германия, Франция и Италия.“
11. За да се тълкува тази разпоредба, необходимо е тя да се провери в светлината на цялата структура и на Атинското споразумение, част от което е тя, и при отчитане на целостта на разпоредбите, съдържащи се в самия протокол;
12. По смисъла на член 6 от посоченото споразумение, асоциирането между Общността и Гърция „се основава на митнически съюз, който, както по друг начин е предвидено в споразумението, обхваща цялата търговия със стоки и включва забрана между държави-членки на Общността и Гърция за митнически налози на вноса и износа и всякакви такси с равностоен ефект, и приемането от Гърция на Общата митническа тарифа на Общността и при отношенията и с трети страни“;
13. Функционирането и развитието на асоциирането, по-специално по отношение на селскостопанските продукти, следва съгласно член 33 от споразумението, да се съпътства от прогресивна хармонизация на селскостопанската политика на Общността и Гърция;
14. Тази хармонизация зависи на първо място от напредъка, постигнат от Общността при установяването на нейната единна селскостопанска политика и на второ място от влиянието, което се отдава на процедурата, съдържаща се в членове 34 и 35 от споразумението;
15. В очакване на такава хармонизация селскостопанските стоки подлежат на третиране, което е определено в член 37 от споразумението, включващо за продуктите,

посочени в списъка на приложение III, постепенното премахване на митнически налози и вносни квоти, както и такси и други мерки с равностоен ефект;

16. Третирането на стоки, които не се срещат в посочения по-горе списък, се състои в консолидиране на националните мерки по отношение на тарифи и квоти, прилагани от договарящите страни към момента на влизане в сила на споразумението и във връзка с разширяване на тяхната търговия един с друг и във връзка с отстъпките от съответните тарифи и квоти, предоставени на трети страни;

17. Освен това, в случай на селскостопански стоки, Протокол № 12, приложен към това споразумение, предвижда евентуално тези стоки да подлежат на тази система за налагане на мита, предвидена в рамките на общата селскостопанска политика;

18. От тези мерки става ясно, че целта на Атинското споразумение е постигането на съюз, с три уговорки: времеви ограничения, предвидени в споразумението; специални отстъпки по отношение на тарифите и квотите, осигурени за гръцкия износ на определени селскостопански стоки; и свобода, осигурена на Общността с Протокол № 12 при решаването на необходимите мерки, за да започне да функционира общата селскостопанска политика;

19. Тъй като Протокол № 14 предвижда разширяване на предоставените отстъпки за вноса на гръцко вино от или на отстъпките, които могат да бъдат предоставени от държавите-членки при търговията им една с друга, като това съответно спада към тези мерки;

20. И само на това основание е ясно, че предметът на параграф 2 от този протокол се отнася само за митническите налози и квоти, които се прилагат за износа на гръцки вина;

21. Освен това, този параграф е разположен в разпоредба, която регламентира по-специално въпросите за тарифи и квоти при износ на гръцко вино в Германия, Франция и Италия;

22. Следователно трябва да се заключи, че думата „третиране“ в параграф 2 от Протокол № 14, приложен към Споразумението за асоцииране на Европейската икономическа общност с Гърция, трябва да се разбира като отнасяща се само за въпроси за митнически налози и количествени ограничения;

23. Вторият въпрос, който е поставен, е дали изравнителното мито, наложено от Комисията на Европейските общности на гръцките вина, внасяни в Белгия и Великото херцогство Люксембург, представлява мито или такса с равностоен ефект по смисъла на член 37, параграф 2 от посоченото споразумение за асоцииране;

24. Съгласно първото тире на член 9, параграф 3 от Регламент № 816/70 „когато предложената цена „доставено франко на граница“ за вино, плюс предвидените митнически налози е по-ниска от съответната цена за това вино, на вноса на това вино или вина от същата категория се налага изравнително мито, което е равно на разликата между съответната и предложената цена „доставено франко граница“ плюс предвидените мита.”;

25. Основната цел на това мито, съгласно четвъртото съображение в преамбюла на този регламент, е да предотврати нарушения на пазара на Общността, предизвикани от оферти, направени на световния пазар на необичайни цени;
26. Следователно, от тази разпоредба става ясно, че въпросното мито се определя чрез позоваване на ниво на цените, определено в съответствие с целите на пазара на Общността, и то се плаща в различен размер, който се променя вследствие на настъпващите изменения съгласно непредвидени икономически тенденции, като по този начин играе стабилизираща роля на пазара на вино в Общността;
27. Това мито представлява налог, неразделна част от установяването на единна организация на пазара на вино;
28. Ако това мито не може да изпълнява своята защитна функция в случай на внос на гръцки вина в страните от Бенелюкс, това не оказва влияние на неговия правен характер, а се дължи изцяло на привилегированото третиране, осигурено за този внос;
29. Разглежданото мито попада сред мерките, приети в рамките на общата селскостопанска политика, и по-конкретно сред допълнителните разпоредби за единната организация на пазара на вино, установена в Регламент № 816/70;
30. Първият параграф от Протокол № 12, приложен към Атинското споразумение, запазва свобода за Общността, като предвижда, че „системата от мита, предвидена в рамките на общата селскостопанска политика, представлява специфична за тази политика мярка, която в случай на нейното приложение от всяка от страните не следва да се счита за такса с ефект, равностоен на митнически налог по смисъла на членове 12 и 37 от Споразумението за асоцииране;
31. Отговорът на втория въпрос трябва, съответно, да е, че изравнителното мито, наложено на гръцките вина, внасяни в Белгия и Великото херцогство Люксембург съгласно член 9, параграф 3 от Регламент № 816/70, представлява мито по смисъла на Протокол № 12, приложен към Споразумението за асоцииране между Европейската икономическа общност и Гърция и не може, съгласно условията на този протокол, да се счита нито за митнически налог, нито за такса с равностоен ефект по смисъла на член 37, параграф 2 от това споразумение;
32. Третият зададен въпрос е дали, съгласно член 43 от Атинското споразумение, Комисията на Европейските общности е оправомощена да определя сама, тоест без консултации със Съвета по присъединяване, размера на изравнителното мито, което следва да се налага за вноса на гръцко вино на територията на ЕИО и начина, по който то ще се събира;
33. Четвъртият въпрос е дали, като приема, че условията за прилагане на член 41 от Споразумението за асоцииране са изпълнени, е законосъобразно Комисията на Европейските общности да създава и предвижда функционирането на защитни мерки, които са различни от системата за минимални цени и по-конкретно, чрез система от изравнителни мита, наложени от Общността;
34. Членове 41 и 43 от споразумението разглеждат специални случаи, които се характеризират или с нарушения, които могат да застрашат постигането на целите, поставени в член 37 от Договора за ЕИО, или с наличието на неблагоприятни

последници на пазара на една или повече държави-членки, или на Общността, от една страна или в Гърция, от друга страна;

35. От тези разпоредби става ясно, че мерките, установени в тях, имат единствената цел да се справят с трудностите, които се дължат на необичайни пазарни ситуации;

36. Обсъжданото изравнително мито, от друга страна, е мярка за стабилизиране на вноса, и представлява съществена част от единната организация на пазара на вино;

37. Членове 41 и 43 от споразумението следователно не оказват влияние върху приложението на това мито, като въпросите, свързани с тяхното тълкуване, в случая са ирелевантни;

По съдебните разноски

38. Разноските, извършени от белгийската държава и Комисията на Европейските общности, които са направили искане пред съда, не подлежат на възстановяване;

39. Тъй като тази процедура представлява, доколкото се отнася за страните по основната процедура, част от висяща процедура пред националния съд, разноските са част от решението, с което ще се произнесе националният съд;

в отговор на въпросите, поставени пред него от Първоинстанционния съд в Брюксел с решение на този съд от 17 октомври 1973 г., Съдът реши:

1. Думата „третиране” в параграф 2 от Протокол № 14, приложен към споразумението, с което Гърция се асоциира към Европейската икономическа общност, трябва да се разбира, че се отнася само за въпроси за митнически налози и количествени ограничения;

2. Изравнителното мито, налагано на гръцки вина, внасяни в Белгия и Великото херцогство Люксембург съгласно член 9, параграф 3 от Регламент № 816/70, представлява мито по смисъла на Протокол № 12, приложен към Споразумението за асоцииране на Европейската икономическа общност с Гърция и съгласно условията на този протокол не може да се счита нито за митнически налог, нито за такса с равностоен ефект по смисъла на член 37, параграф 2 от това споразумение;

3. Членове 41 и 43 от Споразумението за асоцииране на Европейската икономическа общност с Гърция не оказват влияние върху приложението на изравнителното мито, наложено с член 9, параграф 3 от Регламент № 816/70.

Подписи

Произнесено на открито съдебно заседание в Люксембург на 30 април 1974 година.

Подписи